

тъ отъ горчевината на обиди ти, бихъ скратилъ мъки ти, които хвърля въ душата му всяка минута, откраднатата отъ палачьтъ му.

Тахсинъ.

Чиновникътъ, колкото и високо да стои, е една машина, въ която тия, които си служатъ съ нея, искатъ всичко да има освѣнъ срѣдце. Нъ има задължения, прѣдъ които чиновникътъ трѣбова да затвори очи ти си прѣдъ всичко за да остане само човѣкъ. Балкански, тоя е третий день какъ си въ темница. Чиновникъ, азъ трѣбоваше да прѣвия глава прѣдъ взисканията на законътъ и да го оставя да слѣдва свойтъ пътъ. Законътъ вързваше ръцѣтъ ми и азъ трѣбоваше да имамъ постоянно на умъ задълженията си безъ да мога ништо да сторя за тебе. Всичко, което ми идеше отъ ръки бѣше да ти давамъ праздни утѣшения. То би-било оскърбление за тебе слѣдъ всичко, което ти дължа. Една царска милость развързва днесъ ръцѣтъ ми. Азъ не мога да ти се отплатя, нъ мога да си отдъхна. Балкански, ти си свободенъ.

Балкански.

Свободенъ !

Тахсинъ.

Да, свободенъ. И ти можешъ, въ тая минута опште, ако разговорътъ ми ти досажда, да ми кажешъ сбогомъ и да отидешъ къдѣто обичашъ.

Балкански.

Безъ никакви условия !

Тахсинъ.

Свобода та съ условия е по-тежка отъ робство то. Такъва свобода би ми било отвратително да ти дамъ. За първи пътъ азъ поискахъ една милость отъ Султанътъ срещу дългогодишните си услуги. Бихъ я отказалъ ако не бѣше пълна и свършенна. По бихъ прѣдпочелъ, осѣденъ на свършено безсилие, да сложа отъ гърбътъ си всички ти тяжести на служба та си, отколкото да се видя принуденъ да налагамъ условия на свобода та ти.

Балкански.

Царьтъ ти е великодушенъ. Мъчно царие ти про-